

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemanu ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.10
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poučnicah“ se plačuje za navadno trislopnost vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Pesemne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarjskih v gosposki ulici blizu „streh Idrice“, na starem trgu in v nuski ulici ter v Trstu, via Cassana, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnika pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Kopirski se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno vračajo. — Delavcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Garibaldi.

Vaaka država aktrbi, da ima posebno ob mejah zvešto prebivalstvo, na katero se sme zanašati ob časih nevihte in viharjev. Avstrija imela je na jugu od nekdanj slovanake junake, ki so bili vedno pripravljani iti v boj za cesarja in avstrijsko cesarstvo. V sovejših časih menijo nekateri politiki, da Slovonom ni preveč upati, ker govorijo tak jezik, ki se ume celo na Ruskem, in da je dobro imeti katero drugo zaslonbo proti italijanski poželjivosti. Dolgo ni jim bilo iskati namestnika, našli so ga v — italijanskih narodnih liberalcih. Ti veljajo zdaj nekaterim ljudem kot nositelji avstrijskega mišljenja na jugu, kot trden branik ob jadranskih obalah, na katerem se lomijo slovanaki uvali iz tužne Istre in iz pohlevne Gorice ter črni načrti lačne irredente z večerne strani.

Čudili smo se novi iznajdbi in z nevernim Tomajem majali z glavo prašajoč, kako bo opravljal svojo službo to kladivo, ki naj bi bilo na ono in na drugo stran. Kmalu smo se prepričali, da nasproti Slovanom, kapučinim in pozabljenim trpinom, dela prav izvrstno, namazano in podpirano od vseh strani. Ali tako bo to kladivo bilo po Italijanih? po irredenti? Tega nismo mogli umeti in že smo mislili, da politiki so se motili. Ali temu ni tako. Vaaka stvar pokaže svoje moč tedaj, ko dobi priliko, da jo rabi. Tako tudi nov branik ob meji avstrijsko-italijanski.

Novi časi prinašajo nove iznajdbe in novi stroji delajo z novimi močmi. Dokler je bila na jugu vojaška granica, korakal je stražnik vojak na odločenem mestu ter poknil vaakega, ki se mu je bližal po nepostavni poti. Vse drugače delajo novi stražarji ob italijanski meji. Preteklo nedeljo bila je v Vidmu onstran meje velika slavnost; odkril se je krasen spomenik Josipu Garibaldiju. To je dalo priliko velikanski svečanosti, katere se je udeležil Benedikt Cairoli, Garibaldijev tovariš in politični prijatelj ter mnoge občine. Naši stražarji so o tem vedeli, kajti oficieren list opisoval jim je že prej vse točke programa ter jih je na predvečer slavnosti zagotovil, da v Vidmu ni niti sledu kolere ali kake kužne bolezni.

Naši stražarji, videč z daljave veliko slavnost pri sosedu, spusté se v dir ter jo ubrišejo naravnost v Vidmu. Pripovedujejo, da samo iz Gorice jih je bilo tam 400 ali 600; če j'm polovico zbršemo, ostane jih še vedno 200 do 300, kar je popolnoma dovolj. V enakih meri prišli so baje iz Trsta in iz Ferlanije (??). In kak prizer ob njih prihodu? Spoznali so, da so bratje, sinovi ene matere, enega arca in enega duha; samo po govorici ločili so se med seboj, kajti došlim ušel je še kak zakaj izza zob. Temu spoznanju sledilo je pozdravljanje, stiskanje rok, objemanje, poljubovanje, kokor da bi še ne bili videli uše 20 let. In potem? kaka slavnost! Devet godeb je ob enem zasviralo Garibaldijevo himno, one sladko skladbo, katero smejo irredenti le pri zaprtih oknih na pol glasno peti. Garibaldijev spomenik se odgrne. Evviva Garibaldi! Evviva Italia! zagrmí iz tisoč in tisoč grl. Navadnai občutki sprelotijo množice, posebno one, ki niso tega klica še nikoli ališali, ali le pri konarci vina, ko so bili opiti. V sijajnem sprevodu pomika se ljudstvo z zastavami, na čelu mu tržaška, kateri se odloči častno mesto. Grbe treh primorskih avstrijskih kronovin, katere so hoteli irredenti utihotapiti med druge, je italijanska policija odstranila. Pri loteriji bil je prvi dobitnik dar tržaških patrijotov.

To se je godilo v čast slavljancu Jožefu Garibaldiju revolucionarju junaku, ki se je bojeval proti Avstriji in drugim postavnim vladarjem v Italiji in v Ameriki. A skoro večja čast skazovala se je njegovemu tovarišu, že živemu B. Cairoli-ju, bivšemu ministru, zakletemu nasprotniku avstrijske države v politiki. Tujei, ki ga niso še videli, so se mu tako usiljevali s občudovanjem, da se je navzočim gnusilo.

Polni hvale in navdušenja prišli so naši stražarji iz Vidma nazaj in ne morejo prehvaliti dobrih src, katere so našli onstran Idrice. Po njih mnenji je škoda, da je majh, kjer je ni treba. Ta zadostujejo

srca; k večjemu naj bi ostala finančna straža na svojih mestih. Tako so pokazali sedanjí nositelji državne duha, da oni znajo z ljubeznijo stražiti državne meje, a ne s puškami in svinčenkami kakor Hrvati. Poskus se je izvrstno ponel in ne dvomimo da bodo neki listi polni lepih in presrčnih odnošajev med Avstrijo in Italijo. „Corriere“ in njegova metla sta bila zasežena radi popisov videmske slavnosti. „Neue freie“ in „Tagespost“ molčita še o tem dogodku; morebiti hraniti prostor za St. Ferjan in Ajševico. Garibaldi je dal povod pobratimstvu italijanskih in avstrijskih Italijanov kričačev; zato so mu klicali iz vsoga grla: Evviva Garibaldi!

Kako se varovati kolere, ako je že v deželi.

Spisal dr. Ferdinand Rojic v Ajellu.

Ko je kolera že v deželi, treba je da se drži teh pravil, kdor se jo hoče obvarovati:

1. Ko moraš iti k svoji potrebi ti in tvoja družina, hodi vedno le v svojo stranišče, nikako ne v ptuje. Ob koleri je boljše iti na prosto k svoji potrebi, na polje, kakor na ptuje stranišče.

2. Ne pušči, da bi kdo drugi šel v tvoje stranišče k svoji potrebi razen tvoje družine. Tvoje stranišče naj bo samo za te in za tvoje ljudi, nikako pa ne za druge.

3. Ne jemlji ob času kolere ptuje obleko, posebno ne ptujega perila v svojo hišo, da bi ga hranil; tudi ne da bi ga prala tvoja žena ali kdo drugi iz tvoje hiše.

4. Ko vodo piješ, ne pij je kar naravnost iz škafa ali iz studenca, kakor do zdaj; temuž zavrej jo, pušči jo en čas vreti, potem jo ohladi in jo pij. Ker je pa taka voda pšelka, pomešaj jo s kako rečjo n. pr. z vinom, z jesihom, z mlekom, ali s sladkorjem, in potem jo pij. Bogati ljudje pa naj pijejo mineralne vode, n. pr. Giesshübler, Römerquelle, kialo vodo iz Rogatea (Aqua di Cilli) in druge, pomešane z maliničnim sokom, ali z vinom, ali z mlekom; ali pa naj pijejo samo vino ali jvo.

5. Kruh jej tak, ki ni šel skozi mnoge roke; ako ga kupuješ od pekla, pazi, da ga naravnost iz njegove roke dobiš, če le mogoče, precej ko ga iz peči jemlje. Ako je bil kruh še v mnogih rokah, bi zaal biti omazan s takimi rečmi, ki bi ti megle prouzročiti kolero.

Vse drugo, kar ješ, jej in zaužij le kuhano ali pečeno; surovega nič, tudi sadja ne.

6. Ako si prišel v dotiko s takimi ljudmi ali rečmi, o katerih misliš, da si si morda omazal roke s stvarjo, ki prouzroči kolero, tedaj precej si očisti roke, predno ješ ali predno se z njimi po obrazu brišeš ali šlataš. Kako to? To tako, da si umiješ roke v vodi, v kateri je raztopljen strup, ki umori ono stvar, katera more prouzročiti kolero. Precej potem, pa ne da bi si roke obrisal, umij si jih, da ono strupeno vodo z njih speraš, še v navadni domači, pa prekuhani vodi, kakor sem jo zgore pod št. 4 opisal. Zdaj še le imaš čiste roke in moreš z njimi jesti. Kje se pa dobi ona strupena voda, ki umori tisto stvar ali seme, ki prouzroči kolero? Ta voda se dobi v lekarnicah na prepis kakega zdravnika; tudi slavna c. kr. žendarmerija jo kakrat ima iz gore navedenega uzroka.

To vse je zato potrebno, ker po najnovejših najdbah so mikrobi uzrok kolere.

Kaj so mikrobi? Mikrobi so neka silno silno majhna goba ali gliva. Gobe vsakdo pozna; one se raznih vrat; nekatere celo jemo; drugih ne, ker so strupene. K gobam spada tudi plesnija, in tako tudi mikrobi od kolere; samo da so mikrobi tako majhne gobe ali glice, da jih s prostim očesom ne moremo videti.

Ti mikrobi so torej uzrok kolere; oni pridejo človeku v usta, v želodec in v čreva; ondé se hitro pomnožijo in prouzročijo kolero.

Kako pridejo mikrobi v naša usta?

Na razne načine in sicer:

1. z vodo, katero pijemo;

2. z jedjo, ki je z njimi omazana, (ako zaužijemo kruh ali surovo sadje, ki je šlo skozi umazane roke);

3. s tem, da si jih sami s svojimi rokami v usta prinesemo.

Kako to sadnje? Tako le:

Dali smo roko prijatelju v pozdrav, on jo prime s svojo desnico in z njim se, kakor navadno rečemo, rokujemo. Ta prijatelj je pa morda prišel ravno od bolnika, ki ima kolero, kterege je pomagal odevati, obračati ali kterege je morda vsdigoval ali pomagal čistiti, in si je pri tem nabral mikrobov, gobic od kolere na roke; pri rokavanju jih je pa še nam nekoliko dal. Ako se zdaj s tako omazano roko po obrazu tipljem ali si morda kako reč iz ust jemljem, ali se za boleč zob primem, prinesem mikrobe v usta, in od tu pridejo v želodec in tako dobim kolero. Pa vender se zgodi, da ne oboli prav vsak za kolero od tistih, ki so dobili mikrobe v svoja čreva.

Kako pridejo mikrobi v vodo?

To pa tako-le:

Mislmo si poleg vasi, v kateri je kolera, potok s tekočo vodo; v ta potok hodijo iz tlate vasi spirat umazano perilo od bolnikov in tako nanesejo mikrobe v tisti potok. Ta potok izliva se n. pr. v Ipavo ali v Sočo in prines mikrobe v Ipavo ali v Sočo. Ako kdo zdaj pije vodo iz Ipave ali Soče, dobi kolero. Pa vender tudi v tem je neka posebnost. Ti mikrobi se ne pomešajo po celi vodi, temuž ostanejo bolj vkup in tako jih nose Ipava ali Soča naprej in vled tega se more pripetiti, da oni ljudje, ki pijejo od te vode prav na tisti strani, kjer so mikrobi, dobi kolero. drugi pa, ki jo pijejo na nasprotni strani, kamor mikrobi ne pridejo, ostanejo zdravi. To je opazil laški zdravnik Brunetti ob reki Padu, iz katere sti dve vasi, vaaka na svoji strani zajemali pitno vodo. V eni vasi je razsajala kolera, v drugi pa je ni bilo čisto nič. Na to jo laška vlada prepovedala prvi vasi zajemati vodo iz Pada in ji je preskrbela drugo pitno vodo, in glej! kolera je tu popolnoma panehala. Ako se pa taka voda, v kateri so mikrobi od kolere, skuha, tako da nekoliko časa vre, potem jo more vsakdo piti, ne da bi se izpostavil nevarnosti, dobiti kolero, ker vročina in vrenje mikrobe pokonež in umori. Is tega vzroka pijejo v takih krajih na Laškem, koder kolera razsaja, vsi vojaki samo prekuhanu vodo, in sicer večidel z jesihom pomešano, ter stanujejo zunaj mest na prostem v šatorih. Tako mi je pravil neki laški vojaški zdravnik.

Dopisi.

Čepovan, dne 30. avg. — (Letovišče. Bolezen na žitu. Pretep.) Došim je v mestu in po dolini neznozna vročina, vlada po Čepovanaki dolini, ki je okolo 700 metrov nad morjem, prijetna toplota, katera pa nikdar človeku ne vzbuja misli in želje, da bi suknujo slekel. Če vlada nekaj deževno vreme, potem poišče vsakdo rad še povrhu suknujo in to toliko meseca julija kolikor meseca avgusta. Pripeti se pa tudi, da je hlad tukaj prevelik ter da se spremeni v mraz, kakor se je godilo letos prvi dni avgusta, ko je upadla temperatura na 6° R. Sploh sme se trditi, da Primorje nema primernejšega kraja za letovišča, kakor je Čepovan. Izvrstna voda, dobra cesta v mesto in hladno ozračje zagotavlja Čepovanu lepo prihodnost, oziraje se posebno tudi na to, da se dospé sem iz mesta v dveh do treh urah. Že letos je tukaj nekoliko družin iz mesta, ki se prav dobro počutijo.

Ljudstvo je tukaj dobro in jako počteno, kar svedoči osobito to, da smatra ključavnice kot luksus in nepotrebno pripravo. Glavni dohodki izvirajo mu iz živinoreje; s tudi žita se mnogo pridelava. Žal da se je pokazala med zadnjim neka bolezen, ki prouzročuje, da ne pridelava kmet na istem prostoru in pri enakem obdelovanju niti polovice toga, kar je pred desetimi leti pridelal. Ali ne bi bilo umestno, ako bi se dotični krogi brigali za to, da bi se odstranilo to zlo, ako je mogoče?

Pretepi so tu le redke prikazni; zato je pa zavlada današ v Čepovanu občna nevolja, ko se je poizvedelo, da so v noči med nedeljo in ponedeljkom jednega fanta v krčmi hudo ranili. Nevolja je tem bolj opravičena, ker sta učinila to dva rokodelca, ki sta se na Dunaji izučila. Pričakovalo bi se od takih, da bi se odlikovali po lepem vedenju ter na ta način dokazali svojo omiko, mesto tega pa — pretep. Dočionika odpeljali so danes žandarji v Gorico k sv. Antonu.

Iz Brd, 30. avgusta. — Nezaupnost je razjedajoč črv, ki delovanju v našem življenju zelo škoduje. Razočala se je neka neverjetna novica med našim ljudstvom, da so v Trstu nekaterim za kolero bolnim dali namesto zdravila strup, da bi s bolniki vrod tudi bolezen kolero zamorili. In ta nora novica draži nezaupne ljudi, da hudo nasprotujejo onim stariščinam, ki so od županstva prejeli zdravilo (opium ali laudan) proti kolero, da bi razdelili med take, ki bi potrebovali. A ne daj Bog take potrebe!

Zaradi kolere pri morji je slavno c. k. okr. glavarstvo Gradsko pisalo dne 16. t. m. „Slovenskemu jeru“ v Brdih, da ne more dovoliti „tombola“ na javnem prostoru, dasi je namen (za Radeckijev spomenik) hvalevreden, ker namerava „svojim patrijotičnim občutkom dati izraz“.

V Brdih se ni še prikazala morilka brez „odloga“ — hvala Bogu! le nje senca s grižo tu pa tam straši; a nadjamo se, da ne bo hujšega, ker so začele pojemat i še druge bolezni od kar lupimo češpe.

S tem zdravilnim sadjem nas je letos Bog tako obilno oblagodaryl, da se bo to leto 1886. pred mnogimi drugimi v častnem spominu imelo. Zato si dovoljujem podariti briskim pevkam novo pesem pri lupljenji češp. (Radi pomanjkanja prostora morali smo odločiti pesmico, katero je navdihnil čist domoljuben čut. Ur.)

Prečastitemu gosp. Andreju Jekše-tu župniku dekanu v Koboridu, čegar velike zasluge za cerkev in šolo je presvitli cesar priznal s vitežkim križem Franc-Jošefovega reda, poslali so na shodu v briskom Slovronci dne 15. t. m. zbrani duhovniki skupno čestitko in voščilo: Na mnogaja ljeta! Živio!

Jakoslav.

Iz Dornberga, dne 25. avg. — V naši občini, katera ima o precej dobro ime, se nikdar ni slišalo, da bi bili domači fantje brez uzroka napadli tujce, posebno če so v družbi z domačini mirno pri kozarci vina sedeli.

Zahinog da to kar se ni še slišalo, se je pripetilo preteklo nedeljo 22. t. m. j.

Pripeljali so se iz bližnje vasi M. nekteri občno spoštovani fantje v našo vas, da bi se razveseljevali s prijatelji, kateri so jim bili drazi od dijaških in vojaških let. V lepi zadovoljnosti in veselji sedeli smo pri dobri kapljici, ko pride v krčmo več fantov, nastavljenih po dveh znanih malopridnežih. Skočili so na euenga tujih fantov podrl i ga na tla in močno poškodovali. Njega tovariš, ki je hotel razkačene fante, posebno načelnika A. Z. in F. Z. ukrotiti, bil je tudi poškodovan in s težavo rešen. Poškodovali so tujce, in kar je neverjetno, niso se sramovali napasti domačega odsluženega vojaka, sedaj veleposestnika, in brata njegovega dijaka. Nameravali so celo tujce napasti sunaj vasi, ko bi se domov vračali. Zategadelj bili so naši prijatelji prisiljeni v krčmi dneva čakati, da so se vezim poškodovanjem izognili.

Kakor se med pšenico najde lulika, tako najdejo se tudi med našimi poštenimi fanti postopači (žajfe), kateri niso vredni da v Dornbergu živé. Kar so prouzročili, pripisovati se ne more vsi Dornberški mladini. Ne misli tedaj, dragi bralce, da je nevarno priti običkat prijatelje v našo vas.

Kakor delamo poškodovanci iz Dornberga, ki ne mislimo na maščevanje, tako prosimo tudi Vas, svoje prijatelje v M., da bi ne minili na maščevanje, ampak da bi sebe in Vaše zategadelj že razkačene fante tolažili. Ne iz maščevanja, marveč da bi kdo ne mislil, da smo mi tepež prouzročili in da se s takimi fantulini mešamo, pustimo pravici, naj ona odloči komu je to priisovati.

Nič nenaravnega bi ne bilo, ako bi se uzročiteljema prepira v tej ali v drugi vasi danes ali jutre kaj neprijetnega pripetilo; vendar upamo, da so sednji fantje boljši od imenovanih.

Dornberžan.

Z Ipavskega, 1. sept. — Dne 16. avgusta bila je v Ajdovščini veselica, s katero je šolska mladina svečano sklenila šolsko leto. Udeležilo se je mnogo občinstva raznih stanov, tako da mnogi, katere je stvar zanimala, niso mogli priti v sobo, ker bilo je vse natlačeno. Pričakoval sem, da gotovo kako pero sporoči kaj o tej slavnosti; ker pa vidim, da se eden na drugega zanašamo in da o stvari se nič ne javi, naj mi bo dovoljeno, da na kratkem o stvari spregovorim. Program bil je obširen in reči moram, da smo bili vsi osupljeni, ko smo videli, kako se točka za točko natančno in dobro ponaša. Petje bilo je v občo hvalevredno in je poslušalce močno zado-

voljilo. Še veliko bolj so nas zanimala deklamacije in igra. Deklamovanje bilo je vse hvale vredno. Opazovali smo učedo se mladino, kako je v občudovanje navzočega občinstva izvršila svojo nalogo. Jezik bil je pri vseh pravilen in gladek, ččejen vseh krajnih madežev. Še bolj se nam je dopadal pravilni naglas vežejim besedam, kar je glavna stvar pri deklamaciji.

Z največjo pozornostjo pazili smo na šolsko mladino, ko je prav točno igrala igro: Bela IV. Vsi nastopi so nas močno zadovoljili. Po dokončanem sporedu razšli smo se zadovoljni z željo, da bi v prihodnje spet kaj enacega videli. Vredno zahvalo izrekel je tamošnji gosp. župnik igralcem v pričo zbranega občinstva v šolske sobi. Jaz izrekam pa te svoje pohvalo mladini, v prvi vrsti pa marljivima učiteljakima močema ter kličem: Bog ja živi v razcvit naroda!

Ipavski.

Iz Koborida, 31. avg. — Napovedana nenavadna slavnost vršila se je pri nas preteklo soboto sijajno in v najlepšem ruda. Že predpeludne slavnostnega dne razobesile so se po vseh hišah razne zastave. Z zvonika vohrale so celo papeževe. Opoludne začel se je s streljanjem in nabivanjem slavnostni čas. Ob treh popoldne sešli so se slavitelji in občinstvo v lepo okinčani dvorani pri Žganu. Radi nenavzočnosti glavarjeve pripel je preč. g. Peternel, župnik iz Breginja, za preč. g. dekanom najstarejši župnik v koboridski dekaniji, viteški križec odlikovanec preč. g. dekanu Andreju Jekšetu, kateremu ni bilo treba iti v Tolmin po odliko, ker jo je dobil onega dne po pošti. Župnik Peternel je kaj jedernato opisal pomen tega dne in odlikovančev značaj ter naštel poglavitve njegove zasluge. Po njegovem govoru odmevali so se daleč okolo živio- in slava-klici, katerim je sledila cesarska pesem, godba, streljanje s topiči in ubrano pritrkovanje zvonov. Veličasten trunotek! Ko so jo zavdušenje nekoliko poleglo, odgovoril je odlikovanec ter nekako prikriaval svoje zasluge, češ da to odlikovanje gre faranom, kateri so živeli zmirom v soglajji s svojim dekanom ter mu šli tako na roke, da je mogel njih dekan vsepešno in uzorno delovati. Hitro po tem stopil je na oder domači župan s primernim ogovorom ter je izročil preč. g. vitezu-dekanu diplom častnega občinstva. Oni tronotek razlegal se je onoglasni živio-klic po celej dvorani in na dvorišči. Na to vrstili so se župani iz cele dekanije s srečnimi voščili. Mešan pevski zbor izprsil si je dovoljenje, da je zapel Volaričevo kantato: Vrlemu možu. Med napitnicami skrbeli so za primerno zabavo domači gošci in za naprošeni pevci. Med bankotom, kateri so ja radi saporice na dvorišči nadaljeval, ni bilo konca radovanju in navdušenju.

A do svojega vrhunca dospela je slavnost šč le zvečer. Ko se je sezgal kres pri sv. Antonu, zbralo se je ljudstvo pred občinsko hišo na stotine, kajti od tam se je imela pomikati bakljada proti farovžu. Naprej so nesli lampijone, potem so korakali gošci, pevci, veterani, finančni komisar z dvema svojima možema, domači občinski zastop, starešinstva iz okolice, mešan pevski zbor s čitalnično zastavo, čez 50 bakljonoscev, občinarji in ljudstvo. Pred farovžem zavrnila je godba, kateri so sledili živio- in slava-klici odlikovanca, topiči in cesarska pesem. Potem so prav lepo zapeli domači pevci težko Jenkovo „Molitva“, za katero je godba zopet zaigrala. Zadnje točko pred farovžem izvršil je prav dobro mešani zbor. Od farovža vil se je slavnostni sprevod po celem razvilitjenem trgu in potem zopet do občinske hiše, kjer se je ljudstvo razšlo. Svečanost tega dne se je s tam končala.

Domači pevci, kateri so tudi cerkveni, počastili so preč. viteza tudi v cerkvi s tem, da so pri njegovej sv. maši nenavadno in lepo peli. Reči moram, da se kaj takega ne godi povsod o enaki slavnostni priliki; zatoraj naj velja: Slava slavnim slaviteljem slavnega slovenskega slavljenca!

KAROL.

Iz Koborida, 1. sept. — Prav ko je pretekel slovesni dan za odlikovanca preč. g. dekana in vso županijo, katerega smo se silno veselili, zaspal je drug odlikovanec: č. g. Jurij Lapagna (Lapanje), v nedeljo ob eni popolnoči. „Ko trombe glas, ko zvon doni. — Od vrlega moža spomin“; tako lahko pojemo s Koseskijem in tako bodo za nami peli naši potomci o možu, ki je učakal, da ima kot odlikovanec v svojem dekanu naslednika. Komaj smo končali slaviti v velikem veselji odlikovanje nam priljubljenega viteza dekana, že smo zvedeli, da nas je zapustil č. g. vikar Krejeki, ki je bil l. 1871 odlikovan z zaslužnim križcem s krono. Ranjki Jurij imel je 80 let, 4 mesece in 6 dni ter je sklenil 29. avg. svoje zemsko potovanje. Kot uzoral dušni pastir in neutrudljiv ljudski učitelj deloval je skozi 53 let le v korist in blagor izročeni mu ovcic.

Bodil se je ranjki na Ponikvah 23. aprila 1806 kot sin premožne kmečke hiše, ktera je dala že poprej več imenitnih in visokih gospodov. Šolal se je deloma v Gorici, deloma v Maiboru; končavši z odličnim vspehom gimnazijske in licejske študije, stopil je v Goriško semenišče. Prvo sv. mašo pel je 8.

sept. l. 1833. Kot kaplan prišel je na Libušnje, kjer je hodil po pašnikih in planinah pastirje učiti brati in nekoliko pisati. To je bila prva šola onkraj Soče. Po treh letih prišel je kot kaplan v Koborid, kjer je 17 let neutrudljivo deloval ne le kot duhovnik, marveč tudi kot učitelj. Tržani še zdaj pravijo dogodbe iz njegovih let. Spoštovalo ga je kot očeta mlado in staro ter je bilo vsem neizrečeno žal, da je šel kot vikar v Kred, ki je oddaljen od Koborida dobro uro.

Pastiroval je v Kredu do svoje smrti z največjo vztrajnostjo. Ako so Krejci imeli opravila s sodnijo ali z drugimi oblastmi, zatekali so se k svojemu g. vikarju za svet in pomoč. Revežem je kaj rad pomagal ter se je za blagor svojih faranov potegoval več kakor ma je dolžnost velevala. V Kredu jobhajal je 8. sept. 1883 svojo zlato mašo, ktera je bila sijajna. Takrat opisal je s svojo navadno bistrotjo celo svoje življenje in delovanje ter tudi omenil, da so mu leta že šteta. Bil je zmirom sub, trden in zdrav, a zadnji čas otekale so mu noge ter mu je otekline okrožila plemenito srce. Kako ga je spoštoval vsak, kdor je imel priliko z njim občevati ali saj nekoliko poznati njegovo blago delovanje, pokazal je pogreb njegov 31. avg. Obilo njegovih sovrstnikov (7 duhovnov z vitezom dekanom na čelu) in ljudstvo iz cele doline spremljalo ga je na zadnjem potu. In če tudi ima naše ljudstvo srce skrito pod hrastovo skorjo, vendar mu pri tacihi prilikah toliko izpod nje pogleda, da se vidi, da je jako mehko, Krasnih šopkov bilo je lepo število. Šolska mladina se je s šopki udeležila pogreba. Med sv. mašo govoril je preč. g. vitez dekan Jekše o delavnem ranjkem dušnem pastirji. A govornika so solze premagale in moral je končati svoj govor. Poslušalcom zalivale so solze oči. Med mašo pel je prav dobro Koboridski mešan pevski zbor, kateri je tudi na grobu zapel milo žalostinko. Ko pa je zagnila zemlja blagega Jurija, obsulo je mlado in staro s svojimi vencii grob tako, da je zdaj videti le lep kup pisanih cvetic. Vse to pa je zopet ganilo množico do solz.

Nepozabljiv ostane ranjki Jurij našemu ljudstvu. Svojemu prepričanju žrtvoval je najboljša svoje moči za blaginjo in prospah svojih ovcic. Posvetil se je bil poklicu, kateri pozna le truje in osat, ki ne uživa svetnih slastij, ki se po dnevu in po noči trudi in muči. Čutil je zmirom gorje in bolečine ljudij, stanov in naroda, ki jih je ljubil in čislal za to, ker so hrabri trpini, ki se v slabosti svojeje bore zoper krivico, nepoštenost, nasilstvo in krutost. Iz sočutja in milosrdja nastala mu je silnejša ljubezen do vseh ljudi, ktero je izkazoval cel čas svojega življenja tako očividno. Ohranimo mu torej hvaležen spomin in upajmo, da nas ne pozabi tudi v sedanji svoji domovini, kjer je zaslužil biti visoko povišan.

Karol.

Iz Trebič pri Trstu, 29. avgusta. — Jemljem si čast naznaniti kaj tudi iz naše akoravno malo znane vasi in sicer žalostno vest, da je danes tukaj 6 oseb za kolero umrlo. Ti so: oče, močan mož od 36 let, in njegov sinček, potem dve mladi ženi od 22 in 23 let in dva druga otroka. Res žalostno; in vse to se je zgodilo v enem dnevu. Nosci kar hitro mrliče iz hiše nosijo in sicer na pokopališče, kjer strážijo žandarji in druge straže. Vse hiše, v katerih je kdo za kolero obolel, so zaprte. Umrli sti sicer aže pred 10 dnevi dve osebi za kolero, pa menili smo, šda se ustavi; zdaj pa nas tako naglo napada. Bog pomagaj! Če bode še kaj hujšega, pa prihodnji naznanim. Za zdaj toliko. (Nekateri hočejo reči, da kadilci so boljše zavarovani proti kolero nego nekadilci; današnji slučaji v Trebičah nekako potrjujejo to mnenje.)

Tržaški okoličan.

Politični razgled.

Dne 30. avg. izvolili so si štajarski okrajji Ptuj-Ljutomer-Rogatec na mesto umrlega Božidara Raiča za poslanca v državni zbor kanonika Lavoslava Gregorca, ki je obljubil braniti pravice slovenskega naroda dosledno in brez obzira na druge slovenske poslance, ki le najrajši prikimajo vladi.

Naš cesar je zdaj v Budimpešti, kjer se slavi dvestoletnica osvobojenja izpod turškega jarma. K tej slavnosti je tudi nemški cesar poslal posebno deputacijo, kar je oholim Magjaronem neko hladilo za neudeležbo Berlina in Monakovega. Člani nemške deputacije so gostje našega cesarja. Po končani slavnosti odide cesar k velikim manevrom v Galicijo in pozneje menda v bistrisko dolino na Tirolsko, kjer bodo tudi večje vojaške vaje.

Za Radeckega spominek nabranih je že 160.000 gold.

Na Bolgarskem se reči čudno razvijajo in zamotavajo. Skoro vsak dan je telegraf

prinesel kako nepričakovano vest in politikom zmetel račune. Vse je mislilo, da se knez, ki je bil že na potu v Nemčijo, ne vrne več v Bolgarijo, zlasti ker se Angleška za kneza ni nič potegnila, ko so ga spodili; Rusiji, Avstriji, Nemčiji in Turčiji je bil pa prevrat tudi prav. In ko je knez na svojem potu došel 27. p. m. v Lvov in se onde nekoliko ustavil, mislilo je še vse, da bode nadaljeval pot proti Bratislavi, a glej! drugi dan naroči si na železnici poseben vlak in se z njim odpelje na Rumunsko. Ni nam skoro treba omenjati, da se Poljaki v Lvovu porabili to priliko v protirusko demonstracijo. Knez Aleksander je Rusom neljuba oseba, zato se morajo Poljaki navduševati zanj. Sprejeli so ga s „hoch“klici in mu na čast razsvetlili mesto. Dne 29. prišel je v Bukurešt, kjer so ga pričakovali rumunski ministri, angleški poslanik in ga je pozdravila ogromna množica ljudstva. Dne 30. je došel v Gjurjevo, kjer ga je vzprijela bolgarska deputacija s Stambulovim na čelu. Na isti ladiji, ki ga je prej odnesla iz Bolgarije, peljala ga je zdaj nazaj proti Ruščuku mej gromom trdnjavskih topov. V Ruščuku vzprijeli so ga kakor kacega slavodobitnika. Stambulov, častniki in meščani nosili so ga na ramah v palačo. Tudi dalnje potovanje je bilo po vladinih poročilih podobno sijajnemu spovedu. Knez se pa ni obrnil na Sredec (Sošjo), dokler ne zbere onde več udane mu vojske, temveč šel je črez Trnovo v Plovdiv (Philippopol), kamor menda dospe danes. Stambulov je izročil oblast knezu, ki je izdal proklamacijo, v kateri potrjuje po Stambulovem sestavljeno ministerstvo in Mutkurovega kot vrhovnega poveljnika vojski ter se zahvaljuje narodu za izkazano zvestobo. Vladino krmilo ima zdaj v rokah Stambulov, Radoslavov in Načević. Karavelovega in Nikiforovega ni bilo v regentstvu, Stambulov je samo zlorabil imeni teh dveh mož, ki sta v narodu zelo priljubljena.

S posebnim ukazom proglasil je knez za vso deželo obsedno stanje.

Kralj Milan je čestital knezu, kateri je v zahvalnem odgovoru izrekel upanje, da se skoraj zopet povrnejo prijateljske razmere mej obema državama.

Po včeranjih vestih je Mutkurov že s šestimi regimenti prišel v Sredec in zaprl Karavelovega, Zankovega, Klements, Nikiforovega in še nekatere druge, a prva dva da je pozneje na knezovo povelje zopet izpustil. To so priprave za knezov slavni vhod v Sredec.

Pomenljiva je tudi druga vest, da se pri Radomiru na srbsko-makedonski meji zbira knezu neprijazni del vojske, dva batalijona in pet baterij. To je sicer še malo, a znalo bi postati jedro, okolo katerega bi se mogli zbirati nezadovoljneži.

Tudi Turčija zbira pri Adrianopolu vojsko, da bi za vsak slučaj bila pripravljena. Zbrati hoče 50 batalijonov.

Kako končajo bolgarske zmešnjave, ni moči vedeti. Največ se misli, da Aleksander pri vsem tem, da se je povrnil, ne ostane knez bolgarski, temveč da se bode sam odpovedal, kakor hitro se narod umiri. Bismarck ga ne misli držati, da po izjavah oficijelne N. A. Z. je celó razkačen nanj, ker se je povrnil proti njegovi volji. Omenjeni časopis je povedal na vsa usta, da Nemčija v Bolgariji nema ničesar iskati in da ona bolgarskemu knezu na ljubav ne more žrtvovati prijateljstva Rusije. Da, govori se celo, da so Battenberga izbrisali tudi iz imenika pruske vojske, kakor ga je že davno izbrisal car iz listin ruske vojske.

Giersa kliče ruska vlada domov, a pred še poišče Bismarcka in mu vrne pohod v Franzensbadu.

Zadnja vest.

„Praviteljstveni Vestnik“ objavlja 2. sept. telegram, ki ga je bolg. knez poslal 30. avg. ruskemu carju. Zahvaljuje se mu, ker car obsoja prevrat od 21. avg., kar sklepa iz tega, ker je pri sprejemu v Ruščuku bil navzočen tudi ruski diplomatski agent. Zahvaljuje se nadalje,

da hoče car poslati Dolgorukovega in da ima trden namen storiti vse, da bi v sporazumljeni z Dolgorukovim po mislih carjevih obvaroval Bolgarijo preteče krize. Na konci pravi: Rusija mi je dala krono in pripravljen sem izročiti jo zopet v roke ruskemu carju.

Na to mu je car odgovoril, da sluti iz povratka kneževega nesrečne nasledke za Bolgarijo, poslanstvo Dolgorukovega ni več potrebno in Rusija ne bode uplivala na bolg. razmere, dokler bode on knez. Njega visočanstvo bode torej vedelo, kaj mu je storiti. Car si pridržuje sodbo o tem, kaj zahteva častni spomin na njegovega očeta, koristi Rusije in iztočno vprašanje.

To je govorno dovolj jasno, in ker med velikimi vlastmi razen Angleške knez nema nikjer zaslombe, ne bode dolgo da konečno pobere svoja kopita.

NA GRŠKEM je 27. avg. nenavadno močan potres porušil mesenski mesti Filiatro in Gargoliano in dve vasi v Arkadiji. Do 100 oseb je mrtvih in več sto ranjenih.

Domače in razne vesti.

Duhovske zadeve. Preč. g. Andrej Jordan, knez nadškofjski tajnik in začasni špiritual v osrednjem semenišči goriškem, predlagan je po privatnem patronu baronu Codolli-ju v Ljubljani, za prošta prvostolnega kapitula goriškega. — Č. g. Pahor Jožef, vikar v Medani, stopil je v stalni pokoj. — Jurij Lapajno, vikar v Kredu, umrl je 30. avgusta. — Č. g. Franc Smrekar, vikar na Libušnji, pojde kot tak v Medano; naslednika bo imel č. g. Janez Jareca, vikarja v Gorenji Tribušji. — Č. g. Janez Sellak, do zdaj v začasnem pokoji, postal je vikar v Oblokah. — Č. g. Anton Marega, župnijski upravnik v Medeji, imenovan je vikar v Verai; č. g. Jernej Mullon, subsidijarij v Verai, pojde kot prvi kaplan in Spangherjev beneficijar v Romans.

Odbor društva „Sloga“ imel je 31. avg. sejo, v kateri se je imenoval podpredsednik dr. Al. Rojic, tajnik Ant. mejni grof Obizzi, denarničar And. Jeglič. Mesto vrtnarice dobila je g.čna Pavla Leban, podučiteljico g.čna Marija Jeglič.

Drobne novice. Peter Rajaković, vodja c. k. izobraževališča za učiteljice v Gorici v pokoji, umrl je 2. t. m. v 55. letu svojega življenja. — Dr. Suttina, ki je vodil tržiške (Monfalcone) toplice, umrl je po kratki bolezni 55 let star v Trstu. — Cecilijansko društvo imelo je 27. avg. svoj občni zbor. Nadejamo se vsaj kratkega poročila o njem. — Za cerkev sv. Roka na soikanskem pokopališču oskrbeli so verniki in duhovščina lepo sliko sv. Antona. — Tržaška vlada ponuja svojega kandidata za državni zbor furlanskim konservativcem, kar spričuje, da imajo ti več glasov nego „Unione“ v tej skupini. — „Katoliška bukvarna“ v Ljubljani prodaja po izvirnih cenah vsakovrstne molitvene knjige in brevije. — Vreme je silno vroče, kakor konec julija; za grozdje prav dobro, a za uboge grešne ljudi precej mučno. — Kolera v Trstu pojema, ali vsej ne napreduje; v Istri, v koperskem okraju, je pa še vedno huda. Tudi na Dolenjskem v kočevskem okraju se je prikazala.

Goriški župan odgovoril je na interpelacijo dr. Venutija o Luisenstrasse v Stračicah ter rekel, da dotična cesta ni občinska, da v Stračicah je nemška kolonija in da meščani se o tem niso pritoževali; radi tega da nima povoda postopati v tej zadevi. Torej „kolonija“ (namreč Ritter) ima pravico do nemškega jezika, autohtoni (Slovenci na domači zemlji) v Stari Gori in v Gorici pa ne do svojega? kje je doslednost? Junaška „Corriere“ in „Freccia“ sta požrla županovo bridko kroglico, molčita o nji ter razgrajata proti Slovincem radi Goriškega, ki se od pamtveka tako imenuje; kje je doslednost, židovski in nacionalni zagrizenci?

„Corriere“ meni najbrže, da ne more živeti, ako ne prestavi kakega kozolca. Vsek Goričan, ki se je za to zanimal, vé, iz kakih razlogov je prosil ranjki Rajaković pred časom za pokojnino. A v zadnji številki očita ta vladni list vladi, da je namiguila bivšemu ravnatelju, naj prosí za pokoj, ker je bil premalo Slovan. Žid je prekosil sam sebe. — V isti številki meni „Corr.“, da „Slogina“ peticija, naj bi se napravila 35.000 Slovincem v goriški okolici posebna okrajna sodnija, meri na poslovenjenje teh Slovincov. Židovska modrost.

Neki popotnik „Corrierov“ je nedavno poročal, da se je potujoč po sezanskem okraju in bližnjem notranjem Kranjskem čudil, da ni kolera že podavila vsega odtotnega prebivalstva, ker je nesnaga

po vaseh povsod velika. [Tudi jaz sem ni dolgo tega potoval po omenjenih krajih in sem videl, da so povsod po ukazu pol. oblasti spravljali gnoj od hiš in zasipali gnojne jame s prstjo. Šel sem pa pretekle dni tudi skoz goriškega mesta „Via lunga“ in sem videl pred hišami kupe gnoja plavajoče v smradni gnojnici, prav tako kakor zmerom, bodi si kolera v deželi ali ne. Goriški pohajča.]

Dva velocipedista, nemška kulturonosca, drdrala sta te dni na svojih kolesih po Dolgi rjivi, ko ima pride nasproti voz, v katerem je peljal hlapec svojega gospodarja, goriškega domačina. Konj se splašal, ko zagleda kulturonosca, ki sta se mu naglo bližala, ter se začne spenjati. Hlapec imel je toliko zavesti, da je konja obrnil v gorenjo stran proti hribu, ali pri tej priliki paše z voza, si raztrga hlače na več mestih in se hudo odrsa po vsaj nogi. Med tem sta kulturonosca dospela na mesto nesreče in gospodar jima reče, naj dasta hlapcu kako odškodnino za hlače in rane; ali kulturonosca, ki sta dala po 200 gl. za kolesa, nista imela beliča za hlapca, temveč sta se še smijala in krohotala. S takimi pijonirji opravi pruski ali kak avstrijski Bismarck malo na slovenski zemlji. Sram naj jih bo.

Poziv! Duševni in materialni napredek národa je mogoč le na podlogi dobre, domače in šolske vzgoje. V to treba národ ustno in písmeno poučevati tudi izven šole, kar se najlaže doseže po društvih in z razširjevanjem primernih spisov. Da se temu nekoliko pomore, ustanovilo se je „Pedagogičsko društvo“ za učitelje in šolske prijatelje, s sedežem v Krškem. Namen društva je poleg nadaljnega izobraževanja učiteljev — v vaseh stanovih národa probujati zanimanje in voljo za pravo vzgojo in za potrební pouk mladine. Ta namen se ima doseči posebnó a) z večkratnim zborovanjem društva v različnih krajih; b) s priobčevanjem primernih spisov v posebnem glasilu, v „Pedagogičnem letniku“, kateri se bodo brezplačno delili društvenikom. Odbor se obrača do vseh učiteljev in šolskih prijateljev s prošnjo, da bi s svojim obilim pristopom omogočili izvršitev te vzvišene ideje. Letni donesek iznaša 1 gl. Pedagogični in drugi pisatelji se uljudno prosijo, da bi društveno namoro podpirali s primornimi spisi za „Pedagogični letnik“. Za „Pedagogičsko društvo“ v Krškem. Fr. G a b r š e k, prvosednik. J. R a v n i k a r, tajnik.

Vsem onim,

ki so nama o priliki bridke izgube najine predrage hčerke Anice svoje sočutje písmeno ali ustmeno izrazili, ter

vsem onim,

ki so ranjko k večnemu miru spremili izrekava najtoplejšo zahvalo.

Jakob in Amalija Čebular.

Vertojba, 28. avgusta 1886.

Št. 1035

Razpis dražbe.

Po sklepu c. k. pomnožnega okraj. š. sveta zidala se bode šolska soba v Podsabotinu. Stroški so predvarjeni na 1144 gl. 34 kr. Delo se oddá na javni dražbi 16. septembra t. l. pri c. k. okraj. š. svetu.

Načrt, predarek in pogoji so razpostavljeni pri c. k. okraj. šol. svetu ob uradnih urah.

C. k. okrajni šolski svet,
V GORICI, 20. avgusta 1886.

Odvetnik
Dr. GRAZADIO LUZZATTO
je odprl
svojo odvetniško pisarno
v Gorici, pred škofovo palačo
(Via Arcivescovado) št. 1, I. nadstropje.
Gorica, 1. septembra 1886.

SEJM V TOMINU

za živino, poljske pridelke, gospodarsko in kmetijsko orodje, štacunsko blago itd. bodo na Sv. Matevža dan 21. septembra in na Sv. Jurja dan 23. aprila vsako leto.

V TOMINU, 2. sept. 1886.

Županstvo.

OZNANILO.

Ker vsa podpisana odprla

NOVO KAVARNO

na Starem Trgu hišna št. 7 v Gorici,

in ker vsa poskrbela za prav dobro kavo, izvrstno pijačo in natančno poskrbebo, pripravljajo se prav ponižno slavnemu občinstvu, kakor tudi gospodom, ki dohajajo z dežele, da bi nas o priliki se svojim pohodom po-častili, za kar se jim že naprej prav iskreno zahvaljujemo.

Z jdljnim spoštovanjem.

Št. Povšič in A. Boltar.

V Gorici, dne 25. avgusta 1886.

Vrvarnica Jožefa Barazzetti-ja

pri Soškem mestu, Via Cordanelli št. 4,
V GORICI,

izdeluje vsakovrstne vrvi (štrike) in vrčice z roko iz same konopnine, močne, trpežne, po najnižjih cenah, ki se ne bojijo tekmecev.

Ig. Heller na Dunaji.

II. Praterstrasse 78.

Kmetijski stroji.

Mlatilnice z gepjem, trijerje, čistilnice, žurilnice, rezilnice, drobilnice, vinske stiskalnice

najnovejše izborne sestave, z najbolje tvarine, kar je najizvrstnejše v tej stroki, prodaja imenovana trdka — s vsakterim poročtom — po najnižih cenah.

Plača se po volji; ilustrirani ceniki po zahtevi brezplačno in prosti poštnine.

Prekupei in pošteni posredniki sprejmejo se pod najugodnejšimi pogoji.

XXIV. LETO pridobitve po celularnem sistemu. Ascoli PICENU 27. LETO pridobitve po celularnem sistemu.

Tvrka Kamila Alessandrini-ja & sina

SEME SVILODNO (SVILOPREJKE)

žoltega in belega kokona domačega po celularnem sistemu

pridobljeno na poseben način gojitve-napravljen po fiziološki in mikroskopični selekciji pod podvojeno kontrolo imenovanega

Kamila Alessandrini-ja.

UMETNO PREZIMOVANJE.

Kdor hoče nakupiti si svilodnega semena v spomladi l. 1887, naj se obrne na gospoda: **ELJO SCUBLI-JA** v Gorici, v Raštelji h. št. 26, ki je direktno pooblaščen, da je prodaje — oziroma da je prepušča do pridelka (proti 5. delu); ali na **ANTONA PAHORJA** v Opatjemselu. Gospoda izdajeta svilodno seme na rejo, da kupi a ves pridelok in da izplačeta po 10 kr. na kilo več kakor bo goriska metá (medja ali srednji kup) in sicer bota to izpolnovala v Gorici na določenem mestu.

Gosp. Fragnerju v Pragi! — Uže blizu 6 let trpel sem na želodci, da nisem mogel ni jesti in spati. Po vetoval sem se o tem s prav mnogimi zdravnikmi in užil preveliko zdravil pa brez uspeha. Po nasvetu tukajšnjega lekarnja, gosp. Schula-e, poskusil sem dr. Rosa-e življenski balzam. Vzel sem 5 steklenic in bolečina je popolnoma zginila, mogel sem zpet spati in jesti. Ob enem priporočil sem ta življenski balzam prav mnogim, ki so bili mrzlični, in zdravstveni vspeh bil je ta, da mrzlica je zginila. Iz tega uzroka štejem si v dolžnost, da se vam prardno rahvalim za iznajdbo dr. Rosa-e življenskoga balzama, ter želim, da bi vsi bolniki zatekli se k temu zdravilnemu in oživljajočemu pomočku. Z odličnim spoštovanjem, Buzen (na Rumunskem), 28. novembra 1880. Jakob Mendelsohn, profesor.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravja odvisna je le od obratno in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker to je glavni pogoj zdravja ter telesnemu in dušnemu dobremu čudu. Najbolj potrjena **DOMAČE ZDRAVILNO**, ki prebavljanje uredi, doseže primerno mešanje krvi in odpravi pokvarjene nezdrave krvne dele, je uže več let splešno znani in priljubljeni

dr. ROSA-E življenski balzam.

Napravljen iz najboljših, zdravstveno najkrepkejših zdravilnih zelišč, potrjen je posebno kot gotova pomoč pri slabem prebavljanju, pri prepadanju, po kilem dišečem riganju, napanjanju, bluvanju, pri bolečinah v telesu in v želodci, želodčnem krči prenapolnenju, žalodcu z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, hemeroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevesih, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja prebavljanje, dela zdravo in čisto krv in balno telo dobiva poprejšnje moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči postaj je gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se je sploh razširil.

I steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gl.

Na tisoče pohvalnih pisem lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

Svarilo! Da se izognejo neljubim napakam, prosim vse p. n. gg. naročnike, naj zahtevajo, povsodi izrecno dr. Rosa-e življenski balzam iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrecno dr. Rosa-e življenskega balzama.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecker dor Spornergasse Nr. 205-3. — V GORICI: G. Cristofolotti, G. B. Pontoni, R. Kürner, A. de Gironecch lekarni. V OGLEDU: Damaso d'Elia. — V TRSTU: P. Frendini, G. Foraboschi, J. Serravallo; Ed. de Leitenburg, G. B. Manzoni, Carl Zanetti, Ant. Suttina lekarni. — V ZAGREBU: C. Arazim, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine s materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskoga balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prša vnamejo, ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turkih, gnojnih tokih, pri črvi v pestu, in pri nohtu, pri izlozah, oteklinah, pri zmaženju, pri morski (mrvi) kosti zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, rokah, v ledji če si kdo nogo spalne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkropah rokah, zoper lišaje, zoper otekline po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo. Zaprta bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vse gnojice na se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro omaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo potesi. — Odprta in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem še le se mazilo na nje prilopi.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano odstrani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. I steklenica 1 gl. a. v.

Piccoli-ova esenca za želodec.

PICCOLI Ljubljana

Odravnja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravilnih opričeval bolezni v želodcu in trebuhu, boleznje, krči, želodčne in premenjavne mrzlice, zahanjanje, hemeroidje, zlatenice, migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gid. 36 novc. Pri vsaki štavi dobi se primeren dopust.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš cvet za želodec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih vapočno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili. Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez Stöckl, c. k. vladni svetovalac in deželno-sanitetni poročevalec. Uspešnost tega izvrstnega zdravila spričujejo tudi gg. dr. Di Agostini, dr. Cambon, vitez dr. Goracuzzi, dr. Pardo — sloveči tržaški zdravniki.

Podpisani potrjuje, da ima želodčna esenca ljubljanskega lekarja Piccoli-ja hitro in prečudne zdravilne moči. Z njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosijo za jedno steklenico želodčne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko. Po 15 kr. steklenico prodaja v Gorici lekarna Pontoni, v Tolminu Palisca, v Korminu Franzoni, v Gradci Coasim, v Gradezi Pasquafis in nahaja se večinom v vseh lekarnah na Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji.

TRZNE AGENTE ZA PISMA NA OBROKE.

kateri hočejo posredovati prodajo postavno dovoljenih sredk proti plačilu v obrokih vsled postavnega člena XXXI iz leta 1883, sprejme pod ugodnimi pogoji menjalnica:

Wechselstube der Ersten ungar. Gewerbebank v Budapešti.

Oglasi naj se pošiljajo v nemškem jeziku.

SCHNEIDER für Civil und Militär. **M. ROVERAJ** Sartoria al modello di Parigi. **EDINA** največja in najnovejša krojačnica in **ZALOGA VSAKOVRSNEGA SUKNA** hitro gotove oblike za gospoda vsakega stana. 3 metra blaga iz mešane fine volne za eno obleko od 3 g. 50 k. naprej cela obleka izvrstno izdelana po novi šegi od 9. — naprej. Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejši šegi in poštenih cenah. V Gorici, na Travniku, poleg kosarne.

ROBORANTINA Pristni (izleček, ki daje lasem rast), Eau de Hibe (tekoče mazilo za kožo) in Hay-Milken (mleko, ki pomladi lasenje). Zalogo ima A. HERMANEK, drogar, v Gorici v Magistratnih ulicah.